

דף יז.

עין משפט ג.

ח"מ סימן ח פעיף ד

ט. אסור לדיין להתנהג בשררה ובגסות על הציבור, אלא בענוה ויראה, ואם מטיל עליהם^ג אימה שלא לשם שמים אינו רואה בן ת"ח לעולם, אע"פ שהם עמי הארץ צריך שיסבול עולם וטירחם, ואסור לנהוג בהם קלות ראש.

י. מצוה על הציבור^ד לנהוג בדיין כבוד, ולא יתבזה בפניהם, דאסור לו לעשות מלאכה בפני ג', וק"ו דאסור לו לאכול ולשתות או להשתכר^ה בפניהם. ואם אין מי^ו שישמשנו אסור לו להיות דיין.

ג. מר"ה דף י"ז ע"א מימרא דרב יהודה אמר רב. ומש"כ שאין רואה בן ת"ח למדוהו מאיוב ל"ו. "לכן יראוהו אנשים" ר"ל שמטיל אימה על האנשים, "לא יראה כל חכמי לב", סמ"ע ס"ק י"ח.

ד. שנאמר ואצוה אתכם. זו היא אזהרה לצבור שתהיה אימת הדיין עליהם, סמ"ע כ"א.

ה. היינו אפי' בסעודת מצוה אבל בסעודת רשות אסור אפי' לאכול, כ"כ בנתיבות, ולפ"ז בסעודת פורים צ"ע אם מותר לדיין להשתכר בפניהם.

ו. מהגהות מימוניות פכ"ה מהלכות סנהדרין. ומירושלמי הביאו הב"י.